

at dennes Areal i Løbet af nogle Aar formentlig vil have opnaaet en betydelig Gandsværdi.

Umiddelbart op til Anstaltens nuværende Arealer ved Svingby kunde erhverves brugbare Arealer til antagelig Pris, men den nærliggende Fæstnings-Kreds, som i de senere Aar helt har omkranset disse, fremfaldte i Direktionen Betæneligheder ved her at samle alle Anstalts-Afdelingerne, af Hensyn til de under Krigsforhold eventuelt truenede Farer.

Disse Betæneligheder fæstnede sig hos 2 af Direktionens Medlemmer saa meget, at Planen om at erhverve Terrain her har maattet opgives.

Deretter er Opgaven da bleven den: at søge en tredje ny, fælles Plads, hvortil samtlige Afdelinger kan overslyttes.

Naar de bestaaende Kellerske Anstalter forlader de nuværende Arealer, maatte det synes naturligt at søge det ny Terrain i Sjælland (Sjyn). Dels maatte det antages, at der her kunde erhverves billige Arealer, dels vil det for Befolkningen være hensigtsmæssigt, om der ogsaa i Sjælland (Sjyn) findes en Anstalt, hvortil da fortrinsvis aandsvage fra disse Landsdele kunde henvises, medens de aandsvage fra den øvrige Del af Landet særlig vil finde Optagelse i de paa Sjælland tilbageblivende Anstalter.

I det Direktionen dernæst fastholdt, at de Kellerske Anstalter, overslyttede til Sjælland (Sjyn), burde organiseres efter samme System og i samme Omfang som nu, har den med Hensyn til de nuværende Anstalts-Ejendomme: Karens-Minde og Villemosegaard taget under Overvejelse dog at bevare disse for Landsvagevæsenet, under Hensyn til det tidligere udviklede om Dnskeligheden af at forøge dettes Plads-Antal.

I den Anledning har den ved Henvendelse til Bestyrelsen for Landsvage-Anstalten Gl. Ballehus-Ebberødgaard søgt Oplysning, om denne maatte være villig til at overtage til fortsat Anstalts-Drift de 2 Ejendomme, dersom de bevilgende Myndigheder maatte tiltræde denne Udvidelse af Landsvagevæsenet. Af Hensyn til Beliggenheden og den i Loven af 1ste Marts 1895 omhandlede Sammensmeltnings-Tanke maatte det findes hensigtsmæssigt, om samtlige de paa Sjælland liggende Anstalter for aandsvage forenedes under fælles Administration.

Denne Tanke har Bestyrelsen, dels af økonomiske Hensyn, ikke ment at kunne tiltræde, og Karens-Mindes samt Villemosegaards fremtidige Forhold er derfor endnu et aabent Spørgsmaal.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kan for sit Vedkommende henholde sig til de foran omtalte Forslag, som tidligere ere fremfattede herfra, for saa vidt man ubetinget finder at maatte foretrække den nu fremkomne Plan om et nyt Anlæg i Sjælland fremfor de af Direktionen overvejede, men senere opgivne Planer om at samle Anstalterne ved nye Anlæg paa tilkøbte Grunde omkring Karens-Minde eller Villemosegaard. I denne Forbindelse bemærkes, at der ikke for Ministeriet har foreligget noget Forslag, som gaar ud paa at forberede en eventuel Sammenlutning i stedlig Henseende mellem de Kellerske Landsvageanstalter og Anstalten Gl. Ballehus-Ebberødgaard. Man maa nemlig over for det i Aarsberetningen udtalte anse det for at være af ganske underordnet Betydning, om Karens-Minde, eventuelt ogsaa Villemosegaard, efter de andre Afdelingers Flytning indordnes under Bestyrelsen for Gl. Ballehus-Ebberødgaard eller forblive under den Kellerske Direktion, hvilket sidste der imidlertid her maa gaas ud fra, efter hvad der i Aarsberetningen er oplyst om Resultatet af Forhandlingen mellem de tvende Bestyrelser angaaende dette Punkt.

Om end Nødvendigheden af Anstaltens Flytning kun er begrundet i Skolernes og en Del af Ushjæmmedes nuværende Forhold, kan man dog fuldt ud billige, at Forslaget tager Sigte paa et helt nyt Anlæg, som ogsaa omfatter en Arbejdsafdeling og i det hele indrettes efter det ved Erfaringen prøvede System, som ligger til Grund for begge vore Landsvageanstalters Ordning. Det nye Anlæg vil netop have et Fortrin for de nu bestaaende deri, at Skole-, Ushj- og Arbejdsafdelinger komme til at ligge i Nærheden af hverandre. En samlet Anstaltsdrift gør det muligt i flere Retninger at opnaa Besparelser, navnlig gennem den fælles Økonomi og ved Vettelse af de hyppige Transporter af Alumner fra en Afdeling til en anden.

Det er ogsaa kun et saadant fuldstændigt Anlæg som det her paatænkte, der kan fyldestgøre det andet af de foran nævnte Hensyn, som maa forekomme Ministeriet at være afgørende for Betragtningen af den hele Sag. Ved Siden af Trangen til nye Anstaltslokaler gør Trangen til Udvidelse sig i høj Grad gældende for Ushjpladsernes Vedkommende. Angaaende dette Forhold kan atter henvises til den foran citerede Aarsberetning for 1896—97, som bl. a. viser, at der i dette Aar kun har kunnet optages 25 blandt 110, der ansøgte om Plads i de Kellerske Anstalter. Ligeledes henvises til